

φρασιν τοῦ Φιάσκου, ἀφιερωθησομένην κατὰ καθήκον εἰς τὸν ἐνταῦθα Πολιτικὸν Σύλλογον.

✱

Ἡ πρὸς τὸν Σουλτάνον πρεσβεΐα δὲν ἀνεχώρησε, τῆς ἐπιδόσεως τοῦ Μεγαλοσταύρου ἀναβαλλομένης ἐπὶ ἓνα μῆνα, ἕνεκα τῆς εὐροτῆς τοῦ ραμαζανίου.

Καὶ ὅμως τώρα ἀκριβῶς ἦτο ἡ κατὰλληλος περίστασις ν' ἀγαπήσωμεν μὲ τοὺς γείτονάς μας καὶ νὰ μείνῃ διαρκῆς ἡ ἀγάπη μας. Δὲν λέγει καὶ τὸ γνωστὸν δίστιχον:

Ὅταν σὲ πρωταγάπησα ἦταν ραμαζάνι
Κ' ἐκύλησε ἡ ἀγάπη μας ὡς μέλι ὅτ' ἄρχαν;

✱

Αἱ φυλακὲς τοῦ κ. Συγγροῦ καὶ οἱ ἐν Ἑλλάδι σιδηροὶ κλωβοί.

Ἡ ταπεινὴ μας γνώμη εἶνε, ὅτι τὸ σύστημα αὐτὸ τῶν κλωβῶν εἰς μίαν μόνην χώραν τῆς γῆς δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἄνευ σκανδάλου, εἰς τὰς Καναρίους νήσους.

✱

— Δικτὶ ὁ νέος αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ἀπένειμε τὸ παράσημον τοῦ Μέλανος Ἀιτοῦ;

— Διότι ἔχει πένθος.

Ἡ εἰς



ΔΑΚΤΥΛΙΟΛΙΘΟΣ

Μὰ τί δακτυλιόλιθος ὁ εὐρεθεὶς ἐσχάτως! γιὰ τοῦτον τώρα πηλαεὶ ὁ Μάνασης τρεχάτος... δακτυλιόλιθος λαμπρὸς καὶ πλήρης ἱστορίας, μὲ συζητήσεις, σχόλια καὶ ἐπιστολὰς μυρίας.

✱

Τί ἐξελέγεις δι' αὐτόν, τί κρίσεις καὶ τί δίκαι! μὰ εἶνε τιμιότερος ἀπ' ὅλα τὰ πετράδια, ποῦ ὁ Σιβάχ θαλασσινὸς τῆς Χαλιμάς εὗρεκε εἰς ἀνωνόμου πόλεως βαθύτατα πηγάδια.

✱

Πόθεν προέρχεται καὶ αὐτὸς κανένας δὲν εἰξεύρει, ὑπέστη ὁ ταλαίπωρος πωλήσις καὶ ἀλλαγὰς, καὶ τὴν πηγὴν τοῦ προσπαθεῖ καθένας μας νὰ εὕρῃ, καὶ τοῦτο εἶνε ζήτημα καὶ μόνος μας καυγᾶς.

✱

Μὰ τί δακτυλιόλιθος!... ὁ κόσμος ἐξεπλάγη, τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἠλλάλαξαν τὰ πλήθη,

κατ' ἄλλους μὲν, ὡς λέγεται, νομίμως ἀντηλλάγη, κατ' ἄλλους ἀπὸ τὸν Μπουρνιά θαρρῶ πὺς ἐπωλήθη.

✱

Τοῦ Ποστολάκα τοῦ πτωχοῦ παρέλυσαν οἱ πόδες καὶ κάθε βίδα ἔστριψε μ' αὐτὸ τὸ δακτυλίδι, τὸ μέγα, τὸ πολύτιμον, καὶ τὸ μυστηριώδες καθὼς καὶ ἐκεῖνο τὸ γνωστὸν σπαθὶ τοῦ Εὐγενίδη.

✱

Καθίνας ὅμως δι' αὐτὸ ἄς φάλλῃ ὅ,τι θέλει, ἄς μεριμνᾷ περὶ αὐτοῦ ὁ κόσμος καὶ ἄς τυρβάξῃ, ἀπ' ὅπου καὶ ἂν προέρχεται ἐμένα δὲν μὲ μέλει, ἐγὼ φιλῶ ἐπὶ φορὰς τὸ χέρι ποῦ τὸ βάζει.

Σουρ

ΤΟ ΚΑΤΑΣΧΕΘΕΝ ΑΓΑΛΜΑΤΙΟΝ

Ἐν τῇ ἐπομένῃ σελίδι δημοσιεύομεν τὴν εἰκόνα τοῦ κατασχεθέντος ἀγαλματίου ἐν Πειραιεῖ. Ἐἶνε κομψότατον. Ὅφειλται δὲ πάντως — ἵνα ὦμεν δίκαιοι — ἡ διάσωσις αὐτοῦ εἰς τὸν ἐν Πειραιεῖ ἀξιότιμον ἱατρὸν κ. Κουρῆν. Οὗτος ἐπὶ μῆνας προσεπάθει νὰ πείσῃ τὸν τίτῳς τοῦτον κάτοχον νὰ τὸ προσφέρῃ εἰς τὸ Μουσεῖον, ἀντὶ ἀμοιβῆς ὅπως δῆποτε. Ἀλλ' ὁ κάτοχος ἐδυσπίστει, φαίνεται, ἐδράδωνεν... καὶ οὕτω τὸ δικαίωμα τῆς κατοχῆς αὐτοῦ παρεγράφη, μὴ δηλωθέντος ἀγαλματίου καὶ κατὰ νόμον τοῦ ἀγαλματίου ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς. Τοιοῦτοτρόπως αὕτη ἔθεσε τὴν βαρεῖαν αὐτῆς χεῖρα ἐπὶ τοῦ μνημείου τοῦτου τῆς ἀρχαίας τέχνης, καὶ τὰ νῦν διατελεῖ τοῦτου κάτοχος. Οὕτως ἐσώθη τοῦτο ἀπὸ νέου τινὸς ταύρου, ὅστις, καθὼς ἀντιστραφέντων τῶν ὄρων, συχνότατα ἀντὶ νὰ μεταφέρῃ τὴν Εὐρώπην εἰς τὴν Ἑλλάδα, φέρει ἐπὶ τῶν νώτων τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν Εὐρώπην!... Φαίνεται αἱ χρυσαῖ ἀκτίνες ἀνατέλλουσιν ἐκ δυσμῶν τὰ νῦν.

Τὸ εὔρημα τοῦτο ἐγένετο ὑπὸ χωρικοῦ τινὸς ἐν Κερκύρᾳ (κατὰ τὴν ἀρχαίαν Κασσιόπην) σκάπτοντος ἀμερίμως τὸν ἀγρόν αὐτοῦ. Ἐπῆρε δὲ ἐπὶ ἡμέρας τὸ εὔρημα τῶν μικρῶν τοῦ παιδίου. Ἠδύνατο, ὡς ὁ ἀδελφὸς τοῦ Schiller, νὰ κερδίῃ ἀσυγκρίτως πλείονα ἢ ὅσα ἐπηγγέλλετο αὐτῷ ἡ ἰσχυρὴ τοῦ ἀγροῦ του συγκομιδὴ, ἐάν, ὡς ἐκεῖνος τὴν Στουάρδην, μετέφερον αὐτοῦ τὸ εὔρημα εἰς τὴν ἀπέναντι ὁχθὴν. Τὸ ἐπώλησεν ὁ πτωχὸς ἀντὶ τισσάρων χαρτίνων λιμοκοντόρων. Καὶ ὅμως πολὺ! Ἡμεῖς δοξάζομεν, ὅτι πᾶν τοιοῦτον εὔρημα εἶνε καὶ θεὸν νὰ ᾔνῃ ἐθνικόν. Εἶνε πλοῦτος κοινός, οὐδεὶς δὲ πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα ν' ἀπαλλοτριῇ τοῦτον πρὸς ἴδιον ὄφελος.

Τὸ ἀγαλμάτιον εἶνε χαλκοῦν ὕψ. 0,22 τοῦ μέτρου. Παριστᾷ γυναῖκα ποδῆρη χιτῶνα φέρουσαν καὶ ἱμάτιον ἐπ' αὐτοῦ. Ἐκράτει δὲ ἐν τῇ δεξιᾷ χαίρὶ ἄνθος, ὡς φαίνεται, ἢ καρπὸν. Ὁ τύπος τοῦ ἀγαλματίου τοῦτου εἶνε ἰδὴ γνωστός: τὰ ἐν Ἀκροπόλει εὐρεθέντα ἀγάλματα, (ἀλλὰ καὶ ἐν Δήλῳ καὶ Ἀλλαχοῦ) ἐγνώρισαν ἡμῖν ἤδη τὸν τύπον τοῦτον, καθ' ὃν εἰκονίζετο ἡ γυνὴ ἐν γένει, θεὰ αὕτη εἶτε καὶ ἄνθρωπος, ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τέχνῃ. Τὸ ἐκ Κερκύρας ὅμως ἀγαλμάτιον τοῦτο, καίπερ ὅμοιον τοῖς τοιοῦτοις ἀρχαίοις, δὲν εἶνε καὶ σύγχρονον· μαρτύρια τινὰ ἐν τοῖς καθ' ἑκάστον πειθουσὶν ἡμᾶς, ὅτι τὸ ἔργον εἶνε τέχνης ἀρχαϊκῆς· τύπου δηλονότι ἀρχαϊκοῦ κατὰ μέγεθος ἐν μεταγενεστέροις χρόνοις καὶ κατὰ τέχνην μᾶλλον προηγμένην δεδηλωμένου. Οὕτω καὶ ἡ εὕρεσις αὐτοῦ ἐν Κερκύρᾳ δὲν εἶνε παράξενος. Ἔχει ὅμως ἐν τούτοις τὸ ἀγαλμάτιον τοῦτο πάντα τὰ γνωρίσματα τῆς ἀρχαϊκῆς ἐργασίας τὸ λεπτομερές ταυτέστιν ἐν τοῖς καθέκαστον, τὸ μέχρις ὑπερβολῆς ἐνιαχοῦ ἐκτελεσμένον, τὸ συμμετρικόν ἐν τῇ διατάξει τῶν πτυχῶν καὶ ἰδίᾳ τῇ τῆς κόμης, τὸ ἀψυχον καὶ βαρὺ ἐν ταῖς κινήσει τῆς μορφῆς καὶ ἐν γένει πᾶν ὅτι χαρακτηρίζει τὴν ἐπιμελῆ μὲν καὶ εὐσυνείδητον, ἀλλ' ἀμόρφωτον ἔτι ἐργασίαν. Τὰ ἔργα ὅμως ταῦτα δὲν στεροῦνται παντάπασιν χάριτος· τοῦναντίον τέρπουσι τὸ ὄμμα διὰ τε τῆς ἐν αὐτοῖς συμμετρίας καὶ τῆς πολυτελείας, οὕτως εἰπεῖν, τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθέκαστα.

Σ (ς').

